

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV TIL: de Simonsen, Carl Cederfeld FRA: Lund, Rasmus (1880-03-01)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV TIL: de Simonsen, Carl Cederfeld FRA: Lund, Rasmus (1880-03-01)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 7. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000007.pdf> (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1880, d. 1. Marts, fra Lund til Provsten:

„Hr. Provst Cederfeld de Simonsen

„De har til en Meddelelse til mig af 13. dennes føjet en Efterskrift om vor Brevveksling angaaende de unges Konfirmation og første Altergang. Den har givet Anledning til dettes. 8Brev. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind, at føle mig krænket over Deres Skrivelse af 13. Oktober, der var saa venligt skrevet, ihvor uenig jeg end var med Dem i Deres Syn paa Sagen og det Udslag, hvortil De kom. De maa ikke undres over, at jeg ikke har svaret Dem skriftligt. Da der, som De selv skriver, intet Svar var forlangt, antager jeg ingenlunde, jeg vilde gavne Sagen eller naa til en større Klarhed ved af egen Drift med Pennen at optage Forhandlingen paa ny. Derimod har jeg al Tid tænkt mig og endnu ikke opgivet at ville tale med Dem derom. Saa har jeg ogsaa anset det som en Selvfølge, at jeg, og det helst i nogenlunde god Tid før næste Konfirmation, vilde meddele Dem, hvorledes jeg havde tænkt at gaa frem, navnlig hvis det ikke stemmer med Deres Antydninger, da jeg baade ønsker at gjøre det saa aabent som muligt og at give Lejlighed til en videre Indstilling, om De maatte anse den fornøden. Maaske jeg, kjære Hr. Provst, tør forudsætte Enighed med Dem i, at man ikke forhaster sig med at tage og udraabe sit Stade, naar det ikke gjælder nærmest om en Form, men om en Sag, der kan have ikke saa lille virkelig Betydning for flere. “